

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(31. juli 2001)

Den 1. juni 2001 besluttede Kommissionen at iværksætte anden fase af undersøgelsen af koncernen Grupo Villar Mir y Energie Baden-Württembergs (EnBW) foreslåede overtagelse af kontrollen med det spanske offentlige værk Hidroeléctrica del Cantábrico S.A. (Hidrocantábrico). Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt den foreslåede foranstaltning er forenelig med det indre marked, da den vil konsolidere den eksisterende fælles dominerende stilling på det spanske elmarked. Kommissionen vil endvidere undersøge, i hvilket omfang den dominerende stilling vil blive styrket, som Electricité de France (EdF), der i fællesskab kontrollerer EnBW, indtager. Den spanske regering har anmodet om, at sagen overlades til de spanske myndigheder, men da Kommissionen er ved at iværksætte en tilbundsående undersøgelse i overensstemmelse med artikel 9 i forordningen om virksomhedssammenslutninger⁽¹⁾, er den ikke nødt til på dette trin i proceduren at træffe beslutning for så vidt angår de nationale myndigheders anmodning.

Kommissionen har fra datoen for beslutningen om at indlede anden fase af undersøgelsen op til fire måneder til at træffe en endelig beslutning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med virksomhedssammenslutninger, EFT L 395 af 30.12.1989, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997, EFT L 180 af 9.7.1997.

(2001/C 364 E/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1751/01

af Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) til Kommissionen

(15. juni 2001)

Om: Støtte til tørrede frugter

Mallorca er en ø, hvor landbrugssektoren ikke har særlig stor betydning for den økonomiske aktivitet. Landbruget har imidlertid en væsentlig betydning både for den sociale struktur og med hensyn til fysisk planlægning og miljøbeskyttelse.

Produktionen af tørrede frugter har størst betydning i Mallorcas landbrugssektor, og derfor vil nedskæring eller bortfald af EU-støtten betyde et hårdt slag for øens sociale samhørighed, fordi næsten al landbrugsvirksomhed dermed ville forsvinde og landbrugsbedrifterne blive forladt.

1. Hvad er Kommissionens politik med hensyn til tørrede frugter?
2. Vil Kommissionen fortsætte sin politik med støtte til tørrede frugter?
3. Vil Kommissionen træffe afgørelse om støtten, alt efter hvilken social indvirkning den har i de forskellige områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. juli 2001)

1. Kommissionens politik for nødder (mandler, hasselnødder, valnødder, pistacienødder og johannesbrødræfrugter) har siden 1989 været at støtte nøddesektoren gennem specifikke og midlertidige foranstaltninger. I denne sammenhæng er der i 10 år blevet givet særlig støtte til nøddesektoren i henhold til afsnit IIa i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles organisering af markedet for frugt og grønsager⁽¹⁾ (forbedringsplaner). Grundlæggende har målet med foranstaltningen været at forbedre produktiviteten og konkurrenceevnen.

En særlig fast støtte blev midlertidigt bevilliget til hasselnødder mellem 1997 og 2000.

2. Fællesskabsudgifterne var i 1990-2000 på over 800 mio. EUR. Der forventes yderligere udgifter på næsten 200 mio. EUR indtil 2006 til igangværende forbedringsplaner. Derudover var det muligt for producentorganisationer, hvis forbedringsplaner blev godkendt i 1990, at anmode om fortsat finansiering af deres planer i op til et år.

Det har dog hele tiden været hensigten, at en sådan specifik støtte kun skulle være midlertidig og undtagelsesvis, således at det finansielle ansvar kunne flyttes over til dyrkerne. På den baggrund er det Kommissionens holdning, at en forlængelse af forbedringsplanerne for at kunne give økonomisk støtte til sektoren ikke er den bedste måde at løse dette problem på. Derfor er det nødvendigt at se på spørgsmålet om nødder i en bredere sammenhæng.

Ligesom for alle andre produkter i frugt- og grønsagssektoren er det muligt at yde støtte til nødder gennem driftsfondsordningen under Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles organisering af markedet for frugt og grønsager⁽²⁾, der yder finansiell støtte til frugt og grønsager, som forhandles via producentorganisationer.

3. Under hensyntagen til de miljømæssige og sociale aspekter ved nøddeproduktion kan medlemsstaterne selvfølgelig også medtage nødder i deres landbrugsudviklingsplaner i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landbrugsdistrikter fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for landbruget (EUGFL) samt ændring og ophævelse af visse forordninger⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 20.5.1972.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999.

(2001/C 364 E/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1754/01

af Alexander de Roo (Verts/ALE) til Kommissionen

(15. juni 2001)

Om: Grøn elektricitet i Nederlandene

Omkring 40 % af de nederlandske husholdninger overvejer at skifte til grøn elektricitet. Pr. 1. juli 2001 kan de nederlandske forbrugere frit vælge elektricitetsleverandør, uanset hvor de bor. Virksomheden Essent BV tilbyder allerede grøn elektricitet, der er billigere end traditionel elektricitet. Prisforskellen skyldes en energifgift (Regulerende Energibelastning, REB), der ikke pålægges grøn elektricitet. For at kunne dække den voksende efterspørgsel vil de nederlandske udbydere købe grøn elektricitet i udlandet.

Det nederlandske økonomiministerium vil begrænse importen af grøn elektricitet, da det frygter at miste store indtægter fra REB, hvis der massivt skiftes til grøn elektricitet. Der skal være tale om et beløb på 1,8 mia. euro.

Den nederlandske REB er indført for at begrænse energiforbruget og for at fremme et skifte til grøn elektricitet. Provenuet skal anvendes til at lette indkomstskatten og at gøre arbejde billigere, for så vidt angår energi.

Er Kommissionen ikke enig i, at der her er tale om den omvendte verden?

I hvilken udstrækning strider det nederlandske økonomiministeriums planer mod liberaliseringen af energimarkedet?